

**Перша
колонка
номера**

ТВОЯ ВІДПОВІДЬ УЛЯНОВЦЯМ

МНІ поцікавилися в Гайворонському райкомі комсомолу яку практичну підтримку знайшов серед молоді району заклик молодих ульяновських хліборобів виростити якнайвищий урожай у другому році п'ятирічки. Нам відповіли: спробуємо випередити ініціаторів змагання і маємо надію, що цього року їм доведеться поступитись першим місцем. Сусіди обдумали свою заяву і оголосили її вже тоді, коли про результати своєї роботи можна судити більш певно.

В колгоспах Гайворонського району 17 комсомольсько-молодіжних ланок вирощують просапні: 8 — кукурудзу на зерно, 3 — кукурудзу на силос, 6 — цукрові буряки. Молоді механізатори вчасно завершили сівбу, добре доглядають посіви. Комсомольсько-молодіжна ланка буряківників з колгоспу «Шляхом Леніна» обіцяє зібрати 350 центнерів цукрової сировини з гектара, високі зобов'язання й інших колективів. Заклик ульяновців обговорений в усіх комсомольських організаціях району і знайшов відгук в серцях і помислах юнаків і дівчат, в їх ділах.

Хліборобська молодь не всіх районів сьогодні у змозі досягти результатів ульяновців. Скажімо, молоді хлібороби Онуфріївського не ставлять за мету зібрати з гектара 50 центнерів пшениці. Та все ж дух боротьби вони проявляють — в організації змагання колгоспної молоді, в цілеспрямованості зусиль, Онуфріївський райком ЛКСМУ систематично підбиває підсумки змагання комсомольсько-молодіжних колективів, які працюють на полях, визначає переможців, заохочує їх.

Все це ми говоримо з метою нагадати ульяновцям: за вами пильно стежать, на вас рівняються. Все, що діється у вас, — це не «домашні» справи. Відомо, як чудово працюють механізатори комсомольсько-молодіжної тракторної бригади Василя Харкавого з колгоспу імені Ульянова. Проте в інших колективах, в деяких, хай поодиноких комсомольських організаціях справи не такі блискучі. Ульяновський райком комсомолу не виконав окремих заходів, про які раніше говорилося з цілковитою вірою в їх здійсненість.

Кінцевий результат — центнери, центнери, центнери — це, звичайно, головна мета зусиль хліборобської юні. Проте звужувати зміст змагання лише до одержання продукції ми не маємо права. Треба вчитись господарювати і прагнути навчити цьому кожного юнака і дівчини. Треба, щоб вони розуміли велич своїх завдань, щоб у першу чергу захоплювалися мужністю трудової людини, її самовідданістю в служінні інтересам народу. У праці, в молодіжних колективах на полях і фермах виховуються ті, в чийх руках майбутнє нашого села. Йдеться про важливість організаційних заходів комітетів комсомолу у здійсненні завдань, які поставила дев'ята п'ятирічка перед комсомольською організацією області. «Молодий комунар» у свій час писав про недоліки в підготовці до сівби у деяких колгоспах Новоукраїнського району. Факти, на жаль, були типовими. Більшість райкомів комсомолу пізно зайнялись формуванням молодіжних посівних екіпажів.

Чи не повторяться те ж саме перед жнивнами? В Новоукраїнському районі, є підстави сподіватися, ні. Тут вже сьогодні думають про косовицю, планують укомплектувати молоддю 25 екіпажів жнивварів, тобто — у кожному господарстві. Хоча варто зазначити, що в справі поширення досвіду ульяновців допущені деякі промахи, їхній заклик обговорений не в усіх комсомольських організаціях району.

Ініціатива ульяновців — справа першочергової ваги для молодих хліборобів Кіровоградщини. Найменша ознака кампанійщини завдасть їй відчуженої шкоди. Комітети комсомолу мають все зробити сьогодні для того, щоб боротьба за великий хліб була справою кожного молодого сільського трудівника.

Рік видання XIII.

№ 59 (1539).

ВІВТОРОК

16

ТРАВНЯ

1972 р.

Ціна 2 коп.

8 травня президент Сполучених Штатів Америки зробив заяву, в якій повідомив, що він дав розпорядження про мінування входів до північно-в'єтнамських портів з тим, щоб перешкодити доступові в них суден, про посилення бомбардувань території ДРВ і, зокрема, про заповнення ударів з повітря по залізничних та інших комунікаціях. І незабаром перші міни були скинуті з американських літаків у води Хайфонського порту.

Радянський уряд у своїй заяві від 11 травня засудив агресивну політику США і попередив, що всю відповідальність за можливі наслідки своїх незаконних акцій нестиме уряд Сполучених Штатів.

В редакцію надходять листи, в яких наші читачі висловлюють справедливе обурення злочинними діями американської воєнщини.

Нижче вміщуємо деякі з цих листів.

ГАНЬБА АМЕРИКАНСЬКИМ АГРЕСОРАМ!

ХТО ДАВ ЇМ ПРАВО?

Нещодавно прочитав повідомлення про мінування американською авіацією входів до північно-в'єтнамських портів та про посилення бомбардувань ДРВ. Яка ганьба! Адже морський шлях та залізни-

ця — головні артерії, по яких доставляються продовольчі та промислові товари мирному населенню Демократичної Республіки В'єтнам.

Гнівом напоюється серце, коли читаєш про звірячі методи війни, яку ведуть в Індокитаї американські «захисники свободи». Хто дав право їм диктувати свої закони на чужій землі? Хто дозволив США піддавати небезпеці життя моряків різних країн світу, які підтримують дружні стосунки з ДРВ?

Цим ганебним актом не залюбки справжніх друзів В'єтнаму. Уряд Сполучених Штатів лише зміцнює цим свою репутацію запеклого агресора.

Я приєднуюсь до справедливої вимоги радянського народу, всіх миролюбних людей світу: «Припинити ескаляцію війни у В'єтнамі!».

В. ЛЕБЕДЕВ,
слюсар-приладник заводу «Червона зірка».

ЛЕТИ, ПІОНЕРСЬКА ПІСНЯ!

Урочисте засідання обкому та Кіровоградського міськкому ЛКСМУ, обласної та міської рад піонерської організації, присвячене 50-річчю піонерії.

ВЕСНИ піонерські. Вони беруть свій початок від пам'ятного травневого дня 1922 року, і в їхньому диханні — то незабутні спогади про вечірне лісне багаття, цікаві походи, то тривожний заклик сурмача, пісенна сумовито-героїчна доля маленького барабанщика, то галасливе розмаїття захоплюючого і щасливого дитячого світу. В ньому ми побували, з нього ми приходимо у велике життя нашої соціалістичної Вітчизни. Піонер, комсомолец, комуніст — червоний трикутник символізує нерозривну єдність поколінь радянських людей.

І сьогодні, коли піонери 70-х ликуються в святковій шеренгі, червоний галстук на грудях сивих ветеранів, героїв незабутніх битв і тих, чие ім'я з пошаною вимовляють трудівники.

50 весен піонерських, 50 років нашій братерській соціалістичній сім'ї. Тому такі радісні і щасливі діти в колонах. В міцному потиску рук, пліч-о-пліч крокують дівчатка і хлопчики, одягнені в національні костюми народів СРСР. Дітей з усіх куточків нашої Батьківщини єднає червоний галстук, в якому символ нашого щастя, нашої праці і подвигу.

Юні лєнінці Кіровограда, піонерські делегації з усіх районів області, в складі яких ветерани піонерського руху, представники громадськості, старші піонервожати, завідувачі відділами шкільної молоді та піонерії МК, РК ЛКСМУ прибули 13 травня на урочисте засідання обкому та міськкому ЛКСМУ, обласної та міської рад піонерської організації, присвяченого 50-річчю Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна.

Під звуки оркестру святково прикрашені колони вирушають до площі імені С. М. Кірова. В голові колони — прапор обласної та міської піонерської організації. В перших шеренгах крокують ветерани піонерського руху, ті, хто починав велику

справу виховання молодих комунарів.

Учасники засідання покладають живі квіти до пам'ятника С. М. Кірову. Колона під бадьорі марші духового оркестру прямує до парку імені В. І. Леніна.

Завжди у велике свято народи нашої країни звертаються у помислах до Леніна, — сказав під час урочистого ювілейної лінійки біля пам'ятника вождєві перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака. — І сьогодні юні лєнінці разом з ветеранами піонерського руху рапортують про славі справи своєї піонерської організації.

Починається перекличка поколінь. Піонер 20—30-х років О. І. Побігуца, піонерка 40—50 років Л. П. Сотникова та юний лєнінець 70-х років п'ятикласник Кіровоградської СШ № 11 Олег Тимошенко доповідають про справи піонерів своїх поколінь, про готовність завжди бути вірними справі партії, комсомолу, свого народу.

В урочистій тиші піонери кладуть квіти до пам'ятника Іллічу.

А через півгодини зал Палацу культури імені 50-річчя СРСР розквіт червоними галстуками. Тут зібралися учасники урочистого засідання. Ліне бадьора піонерська пісня. І вона — ніби у відповідь на червоне гасло: «Піонер! До боротьби за справу Комуністичної партії Радянського Союзу будь наготові!».

Чотирнадцять година. За столом президії з'являються ветерани піонерського руху, герої борні і праці, члени бюро обкому та міськкому ЛКСМУ, кращі піонери області і обласного центру.

Перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака відкриває урочисте засідання.

Під гучні оплески до почесної президії обирається склад Політбюро ЦК КПРС.

(Закінчення на 3-й стор.)

Прийняв естафету піонерів 20—30 років п'ятикласник Кіровоградської СШ № 11 Олег Тимошенко.

Урочиста лінійка учасників засідання біля пам'ятника В. І. Леніну (внизу).

Фото В. КОВПАКА.

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

ТРАДИЦІЯ МОЛОДИХ ОСВІТАНИ

Складна робота сільського вчителя. Скільки невідкладних завдань доводиться вирішувати протягом дня, і часом таких, на які не знайдеш відповіді в спеціальних посібниках. Тож і йдуть цілеславні випускники педагогічних вузів по довід до учителів-педерів.

Однією з традиційних форм збагачення молодих вчителів досвідом виховання і навчання в Бобринському районі стали районні зльоти. Нещодавно на такому зльоті зустрілися близько 50 вчителів, стаж роботи яких не перевищує двох років. Ініціатори проведення його — районний відділ народної освіти, райком профспілки працівників освіти,

вищої школи і наукових установ та райком комсомолу.

Відкрив зліт голова райкому профспілки В. В. Босий. Завідуючий райвідділом народної освіти М. А. Гагарин проаналізував стан навчально-виховної роботи в школах району.

Досвідом роботи з молодими освітянами поділилися гості зльоту — заслужена вчителька УРСР П. І. Калиниш, вчителька-пенсіонерка Г. Г. Лубенцова. Від імені їх молодих послідовників виступила вчителька школи-інтернату О. Капока.

На зльоті виступив перший секретар райкому ЛКСМУ О. Рожкован. Він вручив Почесні грамоти групі молодих вчителів.

Здобутки молодіжних

Кожен день наближає нас до важливої у житті будівельників Побузького нікелевого заводу події — пуску першої черги підприємства.

Успішно трудяться на будівництві плавильного цеху комсомольсько-молодіжна бригада Омеляна Веліта. І у тому, що будівельники Побузького будівельного управління стали переможцями республіканського соціалістичного змагання, виборили перехідний Червоний прапор тресту «Кіровоград-пробуд» та обласної ради (за підсумками І кварталу), є заслуга і молодих арматурників.

Важкий вклад вносять бригади інших 9-ти комсомольсько-молодіжних колективів. Сьогодні попередню йдуть комсомольсько-молодіжна бригада Володимира Шмарозова, яка нині тримає перехідний вимпел обкому комсомолу та газети «Молодий комунар».

На фото: Людмила МИРНА — групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади монтажників будівельного управління 125 тресту «Криворізьстальконструкція» (бригадир Іван Сімчук). Людмила — електрозварниця. Змінні завдання, як і її товариші, виконує на 125—130 процентів.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

УЖЕ другий рік працює пропагандистом у системі комсомольської політосвіти комуніст Микола Юхимович Корольов, начальник зміни дробильного цеху Світловодського кар'єроуправління. З душею виконує він це партійне доручення, навчаючи молодь господарюванню у гуртку «Основи соціалістичної економіки». Розуміючи значення оволодіння комсомольцями економічними знаннями, вміня застосовувати їх у повсякденній праці, пропагандист дбайливо готується до кожного заняття. А їх уже в цьому назальному році проведено 19. На всь «клеїлося» спочатку з відвідуванням. А причиною була розбіжність у часі закінчення робочих змін різними групами молодих виробничників. Ті, хто ще не досяг повноліття, зазержували свій робочий день о 16-й годині, а комсомольці «з стажем» — значно пізніше. Як бути? Не всі могли чекати початку заняття. Вихід було знайдено після розмови з керівниками кар'єроуправління та на зборах комсомольців підприємства: розпочинати заняття з підлітками о 16 годині 20 хвилин, а інші відпрацьовують пропущений час наступного дня після роботи та за рахунок уільненої обідньої перерви. Від цього виграли усі, і як наслідок — якісне навчання всіх слухачів.

Кожне заняття дбайливо готується не лише пропагандистом. Староста гуртка, електромонтер по ремонту обладнання Сергій Сивокін, завжди приносить карту, перевіряє наявність конспектів у слухачів, відмічає присутність. Вже стало традицією у співбесідах висвітлювати основні питання міжнародного становища, співіщати про технічні новини. У справжні диспути переходить обговорення пройденного матеріалу. Тоді у червоному кутку кар'єроуправління чути пристрасні голоси молодих виробничників — комсорга механічної майстерні токаря Олександра Менделенка, мото-

ристки транспортера Антоніни Никонової, електрозварильника гірничого цеху Миколи Білявського, слюсаря Олексія Марахожани. Може йде про практичне використання здобутих теоретичних економічних знань на виробництві кожним слухачем.

Особливо змістовно пройшли заняття в гуртку по темах «Резерви росту та підвищення продуктивності праці», «Основи права та обов'язки молодого ро-

комсомольця! транспортери. Суть пропозиції в тому, щоб створити комсомольсько-молодіжну зміну серед ремонтників і експлуатаційників, які між собою укладають умови соціалістичного змагання. Під час виробничого процесу останні можуть підкажати, чи не тріскається підшипник, чи не проколюється масло, можуть ліквідувати дрібні неспадки, своєчасно давати заявки на ремонт. Якщо вони будуть задоволені проведенням роботою ремонтників, а плану видані продукції не будуть виконувати, отже, зрозуміло, недоробляють експлуатацій-

ПРОПОЗИЦІЯ МОТОРИСТКИ АНТОНІНИ НИКОНОВОЇ

В ПОЛІТГУРТКУ ПРАЦЮЄ КОМУНІСТ

бітника в трудовому колективі. Кожен комсомолец, вивчаючи документи з історії, опрацьовуючи твори В. І. Леніна «Червоні завдання Радянської влади», «Великий почин», готуючись до задачі Ленінського заліку, має можливість ширше трактувати самі поняття «економія», «праця», зважувати їх результати. Слухачі навчаються повільніше розуміти цифри, нормативи, те, як ставляться до них робітники. І тому, напевно, найбільш цікавлять гуртківця питання особистого внеску в справу економії матеріалів, електроенергії, запасних частин тощо. Пропагандист рекомендував своїм слухачам завести особисті книжки обліку економії, в яких бригадир відмічати про здобуті в цій справі успіхи.

Питанню режиму економії було присвячено спеціальне заняття. І тут комсомольці у своїх виступах пропонували створити свій комсомольський фонд.

Так, токарь Олександр Менделенко звернув увагу на заощадження металу, маючи на увазі виготовлення болтів та інших дрібних скріплювальних матеріалів з відходів, які йшли раніше в металобрухт. Електрозварник Микола Патина запропонував під час роботи своїм друзям мати дві сумки: в одній зберігати нові електроди та ті, що лише частково використані і можуть ще знадобитися, а в другій — збирати «огарки», які йдуть на металобрухт. Хоч і новачок на виробництві мотористка Антоніна Никонова, проте вона висловила ділову пропозицію по експлуатації устаткування: організувати в дробильному цеху лінійні

ки. А виробничо-масова комісія слідкуватиме за ходом змагання.

З ініціативи М. Ю. Корольова гуртківці проводять спільно з «Комсомольським прожектором» рейди по збереженню соціалістичної власності підприємства, які приносять неабиякий ефект. Після такої дбайливої перевірки на заняттях з новою силою виникає предметна розмова про використання старого устаткування та зведення нового, дебатовують питання про культуру виробництва, дисципліну на підприємстві та поза ним.

Так, справді по-творчому підходить до проведення занять пропагандист М. Ю. Корольов. Інженер з фахом, начальник зміни дробильного цеху, який відмінно знає виробничий процес і устаткування, він є добрим наставником молодих.

Почалися підсумкові заняття. І одразу з'ясувалося, що серед слухачів не було байдужих до питань науково-технічного прогресу, до організації соціалістичного змагання і економічного навчання.

І. КАРАНТ,

наш громадський кореспондент.
М. Світловодський.

ІСТОРИЧНА ВІХА

ЦЬОГО року радянські люди і все прогресивне людство святкують 50-річчя утворення першої в світі багатонаціональної соціалістичної держави — Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Як відзначалось у Звітній доповіді ЦК КПРС XXIV з'їзду партії, а історії нашої держави утворення СРСР за своєю політичною значимістю та соціально-економічним наслідком посідає чільне місце.

Принципи створення багатонаціональної соціалістичної держави, заснованої на відносинах рівноправного та добровільного співробітництва народів, були розроблені Комуністичною партією та В. І. Леніном ще до Великої Жовтневої революції. Вже в той час В. І. Ленін передбачав, що для тривалого існування створення можливо дещо крупнішої держави, що пролетарська партія прагне до зближення націй, «але цієї мети вона має намір досягти не насиллям, а виключно вілним, братерським союзом робітників і трудящих мас всіх націй».

У Союзі РСР вперше в історії була реалізована багатосідова мрія про створення справедливого суспільства, де добровільно об'єднані народи живуть в братерстві та згоді.

Історія досоціалістичних суспільних формацій знає немало прикладів створення багатонаціональних держав, коли насильно об'єднувалися різні народи. Багатонаціональні буржуазні держави будуються на принципі гноблення одних націй іншими. Такі держави не можуть бути міцними. Капіталістичний світ, околений національною ворожнечою та расовими зіткненнями, виявився нездатним

вирішити національне питання. В ньому все сильніше і в найрізноманітніших формах проявляються національна нерівність та дискримінація. Найбільш яскраві приклади тому — негритянські хвилювання в США, криваві події в Пізнічній Ірландії, Південній Родезії і т. п.

На цьому фоні особливо значимим досягненням постає вирішення національного питання в СРСР. Саме тому на XXIV з'їзді КПРС практично виконання нашої партією ленінської національної політики — політики рівноправності та дружби народів — було оцінене як одне з найкрупніших завоювань соціалізму.

Шлях до вирішення національного питання в нашій країні відкривала Велика Жовтнева соціалістична революція. Вона зруйнувала «тюрму народів», якою була Російська імперія до жовтня 1917 року, і принесла соціальне та національне звільнення всім народам, котрі населяють нашу Батьківщину.

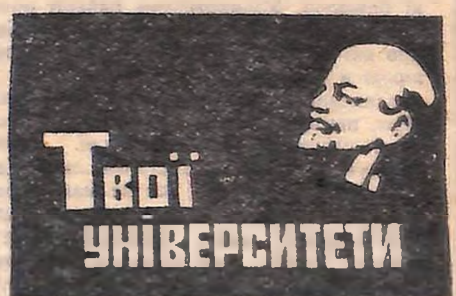
ДОКОНЕЧНА потреба об'єднання радянських республік в єдину союзову державу була продиктована, зокрема, тим, що Комуністична партія вважала і вважає одним з основних своїх завдань у галузі національних відносин задоволення фактичної рівності всіх радянських народів. Не можна забувати про те, яка тяжка «спадщина» дісталась Радянській владі від царизму та буржуазії, і, зокрема, про те, що на величезних просторах Середньої Азії, Сибіру, на Кавказі і т. п. ще збереглися пережитки не лише феодальних відносин, але навіть плеємного та патріархально-родового ладу. Саме тут, у досягненні фак-

тичної, а не формальної рівності, і полягає головна відмінність соціалістичного методу вирішення національного питання від буржуазного.

Досвід СРСР показав неспроможність спроб поставити право націй на самовизначення в залежності від рівня її соціально-економічного розвитку. «Звільнення колоній є не що інше, як самовизначення націй», — вчив В. І. Ленін. Принцип самовизначення примісний до всіх гноблених народів, незалежно від їх економічного та політичного розвитку. В Постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік» говориться, що радянський досвід вирішення національного питання одержав світове визнання і надає неоціненну допомогу всім борцям за соціальне та національне визволення.

60-річний досвід Радянського Союзу, що забезпечив швидкий переїзд відсталих народів колоніальних окраїн Росії до соціалізму, маюючи капіталізм, переконує, що національне звільнення є необхідною ланкою в соціальному звільненні. Своєю боротьбою за національну незалежність народи Азії, Африки та Латинської Америки успішно поєднують з прогресивними соціально-економічними перетвореннями в інтересах широких трудящих мас, підтверджуючи тим самим справедливості ленінського передбачення, згідно якого революційна боротьба народів за своє національне звільнення неминує обернутися проти імперіалізму.

РАДЯНСЬКИЙ Союз служить яскравим маяком і опорою для народів світу, котрі стали на шлях боротьби за самовизначення та соціальний прогрес. У боротьбі проти імперіалізму численні гноблені народи колоній та напівколоній завоювали державну незалежність. В цій

боротьбі вони спирались на підтримку Радянського Союзу та соціалістичної співдружності. Високо цінуючи надану підтримку, народи, які звільнилися від колоніальної залежності, «рішуче засуджують антикомунізм та антирадянщину як ті, що завдають шкоду визвольним сподіванням та національним інтересам народів і служать лише інтересам міжнародних імперіалістичних сил», — говориться в радянсько-єгипетському комюніке, підписаному в жовтні минулого року. Висока оцінка політики СРСР, направленої «на всебічну підтримку національно-визвольного руху», дана і в Спільній декларації Радянського Союзу та Народної Республіки Бангладеш, підписаній на початку березня цього року в Москві під час візиту в нашу країну прем'єр-міністра Муджібура Рахмана.

В наші дні, коли національне питання є однією з найскладніших проблем суспільного розвитку і служать предметом гострої ідеологічної боротьби між силами соціалізму та імперіалізму, досвід вирішення національного питання в СРСР має величезне міжнародне значення. Радянський Союз служить прикладом історичного співробітництва народів. Цей приклад цінний ще й тому, що наша країна — одна з найбільш національно свідомих країн світу. Її народи говорять майже на ста мов. Радянський Союз об'єднав народи, котрі належать до різних расових груп (євразійців, монголоїдів) і різного віросповідання: християнство, мусульманство, іудаїзм, буддизм. Таким чином, досвід СРСР свідчить, що при соціалізмі приналежність народів до тієї чи іншої раси, їх відмінність в реальних перетвореннях, в плані соціально-економічного та

ДЕТИ, ПІОНЕРСЬКА ПІСНЯ!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Слово для привітання надається секретареві обкому КП України Д. С. Сиволопу.

Вітаючи піонерів Кіровоградщини з великим святом — 50-річчям створення Всеукраїнської піонерської організації імені В. І. Леніна, тов. Сиволоп наводить приклади вірного служіння племені червоногвардійців справі Комуністичної партії, справі народу. В перші роки Радянської влади то була їх допомога в боротьбі з бездоглядністю і неписьменністю, в роки минулої війни — допомога народним месникам, воїнам Радянської Армії, що громилі фашистського звіра, а нині — це Палац піонерів на Чукотці, який будує вся піонерія Країни Рад, то корабель дружби з подругами дітям героїчного В'єтнаму.

Д. С. Сиволоп наголошує на завданнях комсомольських і піонерських організацій у боротьбі за глибокі знання учнів шкіл, як головного обов'язку, основної роботи юної зміни. Приклад старших піонерських поколінь має бути взірцем для 100-тисячного піонерського загону Кіровоградщини — в служінні рідній Вітчизні, в щоденній праці, в повсякденному житті.

Всіх схиливав виступ ветерана піонерського руху 20—30 років Зінаїди Матвієвни Завини.

— Я особисто на собі відчула лезинську турботу про дітей нашої країни, нашого народу.

І вона розповіла, як її покоління піонерів своїми невідомими справами віддавало за батьківське піклування.

Учасників урочистого засідання вітає директор Богданівської СШ Знам'янського району Герой Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченко, який на конкретних прикладах розповів про добрі справи піонерів.

Слово надається Герою Радянського Союзу Антоніні Федорівні Худяковій.

культурного розвитку не можуть бути перешкодою до об'єднання їх в рамках єдиної, багатонаціональної держави, всім громадянам якої гарантовано юридичну та фактичну рівність.

Створення та розвиток радянської багатонаціональної держави — важливий етап світової історії, що показує, як в умовах соціалістичного ладу вдалося вирішити національну проблему, перейти від відносин міжнародної ворожнечі до довіри до відносин рівності та братерства, інтернаціонального співробітництва як вдалося перетворити відсталі національні окраїни Росії в передові соціалістичні республіки з високим рівнем розвитку економіки та культури. Візьмемо республіки Середньої Азії, де до революції не було майже лікарів, а письменність корінного населення не досягла й одного проценту. Сьогодні в Таджикиській РСР на десять тисяч жителів припадає 150 студентів вузів, тоді як в сусідньому Ірані їх лише 14, а у ФРН — 49. У Туркменській РСР на десять тисяч жителів припадає 21 лікар, а в Ірані — 3 лікарі, ФРН — 19.

Для всього світу співдружність народів Союзу РСР служить не лише прикладом їх співробітництва в межах єдиної багатонаціональної держави, але й прикладом нового, соціалістичного типу міжнародних відносин. Саме такі відносини склалися і вже понад два десятиліття практикуються між соціалістичними країнами. Взаємовідносини СРСР та інших країн соціалістичної співдружності все більше характеризують постійно зростаючі господарські та культурні зв'язки, розвиток економічної інтеграції, активний обмін досвідом та знаннями, тісне співробітництво в галузі зовнішньої політики. Співробітництво соціалістичних країн служить могутнім прискорювачем соціального прогресу, дозволяє найбільш ефективно використовувати переваги соціалізму. Не випадково за останні двадцять років промислове

Затамувавши подих слухач юна зміна схвилювану розповідь колишньої радянської льотчиці про подвиг піонерів у роки Великої Вітчизняної війни.

— Багато їх, — говорить А. Ф. Худякова, — полягло за свободу і незалежність нашої Вітчизни, за наш сьогоднішній світлий день. Пропоную вшанувати пам'ять про них вставанням...

І вже пропливає між рядів під траурну мелодію гірлянда квітів, яку несуть на плечах юні піонери. Від учасників засідання гірлянда слави покладуть до обеліска Невідомого солдата...

Лунають юні голоси. Це голова ради дружини Новоукраїнської СШ № 6 Наталка Мамалига, член Кіровоградського міського піонерського штабу учень СШ № 34 Олег Ткаченко звітують про діла піонерії.

Тракторист колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобриньського району виробничий вожатий Віктор Біленко розповідає про шефство над піонерськими заганами, тісний зв'язок юних громадян з трудовим життям.

Секретар обкому ЯКСМУ А. І. Василенко у своєму виступі знайомить учасників засідання з історичними віхами життя і діяльності піонерії області.

До трибуни підходять піонери — ватерани З. М. Завина, О. Р. Гончар, Л. Д. Колесніков. Вони передають символічну естафету піонерам 70-х років.

— Несіть її з честю! І збагаченою добрими ділами в ім'я комунізму передайте наступному піонерському поколінню!

Приймаючи естафету, кращі піонери області від імені своїх ровесників дають урочисту клятву бути вірними піонерському салюту «Завжди напоготові!».

Урочисте засідання закрите. Лише бойова піонерська пісня всього залу як символ вірності традиціям юних лєнінців Країни Рад.

М. СЕМЕНЮК.
В. ОЛЕКСЕНКО.

Піонери-ветерани перекладають естафету поколінь (вгорі).

виробництво країн соціалістичної співдружності виросло в 6,8 раза, в той час як у розвинутих капіталістичних країнах воно збільшилось в 2,8 раза.

Послідовно відстоюючи лєнінський принцип широкого співробітництва держав з різних суспільних ладом, Радянський Союз виступав також за співробітництво, за розвиток економічних та культурних зв'язків з капіталістичними країнами. Прикладом взаємовигідного економічного співробітництва держав з різним суспільно-політичним ладом можуть служити відносини нашої країни з Фінляндією, Італією, Францією, лише за останні п'ять років обсяг торгівлі між СРСР та Францією зріс в 2,5 рази.

СРСР виступає на світовій арені як сила, котра твердо й послідовно проводить політику миру та дружби, відстоює лєнінські принципи рівноправності народів, рішуче виступає проти колоніалізму, неоколоніалізму та расизму, проти всіх форм національного гноблення. У Постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу РСР» підкреслюється, що політика була і залишається одним з найважливіших факторів, що протидіє агресивній стратегії імперіалізму та реакції, зняряддя активної боротьби проти загарбницьких воєн, за безпеку та свободу народів. Радянський народ послідовно підтримує національно-визвольний рух народів Азії, Африки та Латинської Америки. Тісне співробітництво з країнами, що стали на шлях національної незалежності, сприяє успіхам останніх у створенні незалежної національної економіки, перш за все, в розвитку промисловості та підготовці національних кадрів спеціалістів високої кваліфікації.

Сама сила прикладу співробітництва радянських народів, їх успіхи в соціалістичному будівництві та створенні матеріально-технічної бази комунізму стають революційним фактором світового історичного процесу.

В. КУРНИЦЬ,
Г. ЛИТВИНОВА,
кандидати юридичних наук.
(ТАРС).

ХІД судового процесу в Сан-Хосе свідчить про те, що «справа» Анджели Девіс сфабрикована властями, які мають намір розправитися з мужньою американською комуністкою за її політичні переконання.

«Юманіте». Париж.

Продовжується процес в «справі» Анджели Девіс. Суд відбувається в Сан-Хосе, округ Санта-Клара, штат Каліфорнія.

Політичний характер судилища відгувається вже при підході до приміщення суду, перетвореного, за висловом агента Франс Прес, в «укріплену кріпость». У маленькому залі 40 місць відведено журналістам, 30 — «публіці». Всі, хто допущений в зал, проходять найсуворішу перевірку — їх ретельно обшукують. Приміщення суду оточене ґратчастою огорожею, висотою 3,5 метра.

Відповідно до американської системи судочинства суддя Річард Арнасов единоосібно голосує на процесі, але не судить. Доля обвинуваченої цілком знаходиться в руках 12 присяжних засідателів, які сидять двома рядами

підсудної до Джорджа Джексона, заявив Анджела, мають за мету деолітизувати процес. «Мова йде про політично переслідування за те, що я — негритинка й комуністка», — сказала Девіс. — Я відчувала велике почуття дружби до Джексона, але також до Драмона і Клатчетта («солідарські брати»). Я відчувала почуття дружби до всіх політичних в'язнів. Розбір фактів доведе, що моя мета виступати в суді була гуманною, соціалістичною суспільства. Мої спроби добитися звільнення Джорджа Джексона носили чисто політичний характер — вони ґрунтувалися на моїх переконаннях (мова йде про активну участь Анджели в масовій кампанії за звільнення Джексона. — Ред.).

Звинувачення прокурора, сказала Девіс на закінчення, побудовані на необґрунтованих припущеннях, а не на об'єктивних фактах «я не визнаю себе винною по висунутому проти мене звинуваченню», — заявила вона.

Показання перших із 140 свідків захисту відразу ж спростували будь-який зв'язок між драмою в Сан-Рафелі та діяльністю Анджели за звільнення «солідарських братів». Із показань вияснилось, що дії Джонатана Джексона були плутаними й не носили характеру «май-

ЗМОВА ПРОТИ АНДЖЕЛИ

праворуч від судді. Поруч них розташувались прокурор Альберт Харріс і його помічник. Ліворуч від судді — група захисників Анджели Девіс на чолі з Говардом Муром. У залі суду немає «слави підсудних». І Анджела сидить в оточенні захисників. Їй дозволено брати участь у захисті: вона має право зачитувати свідства, втручатися в обговорення.

Діаує шайдисть, з якою підібраний склад присяжних засідателів: замість очікуваних кількох місяців процес відбору завершився за три тижні. Всі 12 присяжних — білі, за винятком одного «чорношкі» (американця мексиканського походження). Кандидатура єдиної негритинки була відведена прокурором Альбертом Харрісом, який користується правом вето без будь-яких пояснень. Серед присяжних — 8 жінок і 4 чоловіки. Є ще 4 запасних присяжних (на випадок, якщо хтось з основних засідателів не зможе брати участі в судовому розгляді). Власні підкреслюють, що склад «жюрі» (так у США називають присяжних засідателів — Ред.) відображає «структуру населення округу Санта-Клара», який, певне, невідповідно обраний для проведення процесу: тут усього 2 проценти негритянських жителів.

Враховуючи цю реальність, Анджела Девіс погодилась із складом «жюрі». «Я вам вірю», — сказала вона в останній день відбору присяжних засідателів. Останні бодей в душі не можуть не бути стурбованими різницею невідповідності між образом «небезпечної й кривавої злочинниці», створений ФБР і расистською пресою, та молодого жіноцю, котра відстоює свою незвинність.

Ще далеко до виснесня вирок (суд, можливо, затягнеться до липня), але присяжні заявили, що у них є також особиста зброя (у 10 чоловік із 12) і по зовнішньому вигляду, що вони злочинці. Безсумнісно, однак, що обвинувачення в ході цього судового процесу використовували всі засоби, щоб переконати присяжних винести Анджелі Девіс найсуворіший вирок.

Обвинувачення властей проти американської комуністки ґрунтуються на факті, що вона мала 2 пістолети, куплені після численних погрозою на її адресу. Прокурор стверджує, що Анджела зброя дала собі зброю Джонатану Джексону, який спробував 7 серпня 1970 року заповнити трюм в'язнів-негрів з приміщення суду в Сан-Рафелі. Цей «інцидент» закінчився трагічно. Джексона і ув'язнені загинули, був вбитий і азіатський ним же заложник суддя Гарольд Хейлі.

Анджела купила пістолети законним шляхом, зареєструвала на своє ім'я. Обвинувачення її в причетності до подій в Сан-Рафелі настільки безспідставне, що прокурор Харріс намагався «затушувати» цей бік справи, роблячи натиск на особисті почуття Анджели до Джорджа Джексона.

Копіювання викладачка філософії в Каліфорнійському університеті не запарувала, що в її квартирі була зброя. Після звільнення з університету за те, що вона була комуністкою, на її адресу стали надходити анонімки з погрозами фізичної розправи.

Спроби прокурора завести процес у бік шляху переміщення акценту на особисті почуття

стерно й ретельно підготовленої змови, змови розпачаної в звинуваченні прокурора.

Після перерви в зв'язку з святкуванням пасхи опитування продовжувались. З особливим інтересом чекали показань прокурора Сан-Рафеля Керрі Томаса, який був взятий заложником разом з суддею Хейлі та серйозно поранений під час перестрілки. Він повинен був внести ясність на обставини смерті Хейлі, якого, згідно твердження обвинувачення, вбили в'язні. Захист тримається думки, що суддя був вбитий кулями поліцейських (судово-медична експертиза підтвердила, що кулі, що скопили Хейлі, випущені із зброї, яка була лише у поліцейських. — Ред.).

Показання Томаса приголомшати присутніх. Він заявив, що особисто вбив Джонатана Джексона та двох ув'язнених. Це сталося таким чином: Джонатан Джексон примусив його вийти на вулицю і сісти в мікроавтобус, що чекав їх, де вже знаходився суддя Хейлі, інші заложники та троє ув'язнених. Потім Джексон сів за кермо і увімкнув стартер.

«В цю хвилину я почув постріл», — показав на суді Томас, — і побачив, що Джексон поранений у руку. Я вихопив його зброю і вистріляв у нього один чи два рази. Джеймс Макклейн сидів поруч з Джексоним. Йому вистріляли у спину. Потім повернувшись вистріляв у Уільяма Крістмеса (другого звільненого в'язня) і, нарешті, в Рачелла Маллі (третього ув'язненого). Я влучив йому в груди. В Маллі мені вдалося вистріляти лише один раз. Зброя дала осічку і я крикнув: «Не стріляйте більше, будь ласка, не стріляйте!».

Томас уточнив, що його заклики стосувались поліцейських, які стріляли по автобусу. Показання Томаса підтвердили багато те, чому заяву захисту, що трагедія в Сан-Рафелі могла бути уникнута, коли б поліцейські не відкрили вогонь. Під час допиту Томас зізнався, що кулі, яка серйозно поранила його, була випущена із зброї поліції, коли Джексон, Макклейн і Крістмес були вже мертві, а Маллі втратив свідомість.

Так, головний свідок звинувачення не зміг прикрити переконливими доказами заячу дірку в «звинуваченні», підготовленому прокурором Харрісом проти Анджели Девіс.

6 квітня трапилося надзвичайна подія: був вбитий свідок захисту Джеймс Карр. Якщо зізнання прокурора Томаса підтвердили відповідальність поліції за «серпневу трагедію» в Сан-Рафелі і виявили безспідставність пред'явлених Анджелі Девіс звинувачень, то вбивство Карра свідчить про пряму змову каліфорнійських властей з метою не допустити оправдання судом Анджели Девіс.

Джеймс Карр сидів у одній камері в'язниці Соледедад з Джорджем Джексоним. Він активно брав участь у русі негрів за громадянські права і готувався виступити під час суду на захист Анджели Девіс. Карр хотів викрити механізм расистської змови проти мужньої американської комуністки. І ось смерть...

(З журналу «За рубежом»).

КОЖНОМУ МОЛОДОМУ ТРУДІВНИКОВІ — СЕРЕДНЮ ОСВІТУ

«Збільшити підготовку кваліфікованих робітників у професійно-технічних навчальних закладах з тим, щоб молодь, як правило, набувала спеціальності до вступу на роботу». Таке завдання ставлять Директиви XXIV з'їзду КПРС.

Перспективним шляхом здійснення загальної середньої освіти є профтехучилища, що дають середню освіту. Проте як бути випускнику восьмирічки, який вступатиме в училища профтехосвіти, що не даватимуть середньої освіти? Зараз на Кіровоградщині з 21 профтехучилища середню освіту даватимуть лише 2.

В такому випадку на допомогу приходять вечірні (змішні) школи.

В порядку участі у Всесоюзному огляді «Кожному молодому трудівникові — середню

освіту» в області передбачено збільшити мережу спеціальних класів вечірніх шкіл для дворічних ПТУ, створити групи заочних шкіл на базі технічних, вжити заходів до прийому вихованців ПТУ до всіх типів шкіл працюючої молоді. За цих умов дуже важливо виробити систему спільних навчально-виховних зусиль працівників обох типів закладів.

Система спільного планування, координації навчально-виховних заходів, пристосування режиму роботи вечірньої школи до вимог ПТУ, вироблення єдиних вимог до учнів в процесі навчання, праці, відпочинку — все це обумовлює поліпшення професійної підготовки учнів, розширення їх культурного кругозору, забезпечує майже повне збереження контингенту у вечірній школі. А головне — в учнів виховуються стійкі мотиви навчання, любов до обраного фаху, глибокі ідейні переконання.

Про це переконливо свідчить система навчально-виховних заходів, яку успішно запроваджують колективи кіровоградських ПТУ № 2 і вечірньої школи № 9, готуючи гідне поповнення робітничого класу.

В чому полягає система спільних заходів? Вона починається з дій по укомплектуванню ПТУ учнями. Педагогічні школи — обов'язкові учасники співбесід із вступниками до училища, тут же оформляються направлення від училища до відповідних класів школи. Для комсомольців загальноосвітнє навчання розглядається як першочергове комсомольське доручення. На випускних вечорах в ПТУ педагоги вечірньої школи проводжають юнаків і дівчат напутнім словом у виробниче життя. Надовго запам'ятовуються учням, особливо вступникам до училища, урочиста лінійка на початку навчального року. З словами вітання до молоді звертаються колишні вихованці училища — нині кавалери ордена Леніна, бригадири штурму Марія Ломаченко з тресту «Кіровоградпромбуд», Марія Волошина з РБУ Рембудтресту.

Розмова йде не лише про майбутню професію, усталені будівельники діляться досвідом загальноосвітнього навчання. Адже кілька років тому вони в базовій вечірній школі одержали повну середню освіту.

Майстер в училищі — центральна фігура. Саме на нього покладено контроль за відвідуванням загальноосвітніх занять школи. І справа не тільки в тому, що кожного ранку на столі у директора школи — відомості про відвідування занять у вечірній школі. Загальна інформація про успішність учнів — на спеціаль-

ному стенді в ПТУ. Тут два рази на місяць вивішується розгорнутий табель успішності вечірників.

Вчитися у школі й оволодівати фахом — справа складна. Як краще розподілити час, якого режиму праці і навчання дотримуватися, як змістовніше організувати дозвілля? Ці питання було винесено на відкриті комсомольські збори. Відмінити десятикласницю Люба Осадча та Наталка Лашкул — активісти училища. Перша — групкомсорг, друга — профорг. Вони й поділилися досвідом організації навчальної праці. До речі, збігли дівчата рекомендовані на навчання до технікуму. Їх досвід обговорювався й у групах. Було наголошено на потребі самоосвіти учнів, підвищенні їх відповідальності за стан навчання. Це — також один з шляхів подолання переважаності. Та й чимало тем вивчаються паралельно у школі й училищі. Тож викладач електротехніки Л. А. Палауєць постійно радиться з учительською фізикою школи О. С. Неживою. Координують вони тематичні плани.

Наприклад, теми, пов'язані з трансформаторами, вивчаються переважно в ПТУ, у вечірній школі учні робили лише самостійні повідомлення.

Лінійка спільних педагогічних зусиль проходить через всю навчальну і методичну роботу училища.

Були і скептики: «Навчати можна лише найбільш підготовлених вихованців ПТУ. Решта не встигатиме і у школі, і в училищі», — стверджували вони.

Почали з координації і чіткого планування спільних навчально-виховних зусиль. І тут ніхто не перекладав відповідальності один на одного. Склали єдиний план-календар виховних заходів. Поступово зменшувалось переважаність учнів, зникав паралелізм. Спільні дії поступово привели до системи єдиних педагогічних вимог до учнів, до відвідування ними занять, рівня відповідей, виконання самостійних творчих завдань тощо. І наслідки не змусили себе чекати. Перш за все, закріплювався контингент учнів. Поступово підвищувалась успішність: з 86 процентів в позаминулому навчальному році до 91,2 процента в 1970—1971 навчальному році.

«Вчити на уроці» — така вимога стала передумовою розвантаження учнів. Значна роль відводиться закріпленню матеріалу, не відмовляються вчителі й від домашніх завдань, узгоджуючи їх по можливості з темами, що вносяться в ПТУ на години самопідготовки.

Чимало, звичайно, і труднощів. Не вжито ще паралелізм в роботі, багато вихованців вчиться на трійки. Та в перспективі — дальше наближення школи до вимог ПТУ.

— Вечірня школа стає базовою для ПТУ, — де підкреслюють самі учні.

«Мій шлях у педагогічну діяльність почався з вечірньої школи», — каже Раїса Костянтинівна Костенко, досвідчений майстер виробничого навчання профтехучилища.

Старостою групи мулярів в училищі, активісткою у вечірній школі була Марія Гриценко. Роки самостійної праці в тресті «Кіровоградпромбуд» відзначені почесними грамотами, грошовими преміями, подяками. Її товариш по групі Анатолій Михайленко зазначає: «Школа, училище виховали в нас постійний потяг до навчання, до знань». І дійсно. Колишній випускник сільської восьмирічки оволодів декількома будівельними професіями, зараз без відриву від виробництва навчається на III курсі будівельного технікуму, мріє про вступ до індустріального інституту. Роки одержання фаху, здобуття повної середньої освіти були роками ідейного загартовування.

К. ЛІВШИЦЬ,
зав. кабінетом вечірніх (змішних) шкіл і заочного навчання Кіровоградського ОБЛІВУ, науковий кореспондент НДІП УРСР.

спорт спорт спорт

У РИТМІ РУХІВ...

Фото В. КОВПАКА.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

ЛІДЕРІВ — ДВОЄ

Відбулися ігри п'ятого і шостого турів першості області з футболу. Лідери — снітловодський «Авангард» та олександрійський «Шахтар» грали на виїзді і здобули чергові перемоги. Гіришки виграли у новомиргородського «Колоса» — 8:1, авангардівці — у «Спартак» (Кіровоград) — 1:0. Обидві команди набрали по 10 очок і мають відмінну різницю забитих і пропущених м'ячів: олександрійці — 23:2, снітловодці — 16:0.

Поки що найкраще своїх можливостей виступають футболісти кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів і новомиргородського «Колоса» та гайворонського «Локомотива». Кіровоградці та новомиргородці записали до свого активу лише по 2 очка, гайворонці — жодного.

В. ГАЛЕНКО,
заступник голови обласного комітету по фізкультурі і спорту.

Вдалий дебют І. Вільного

Поєдинки першості обласної ДСТ «Колос» зі стеновою стрільби завжди проходять у гострій спортивній боротьбі. Не були винятком і нинішні змагання. На траншейному стенді перемг майстер спорту Іван Вільний, серед жінок — Катерина Колясник, а серед юнаків — Віктор Маковей. На круглому стенді перше місце виборов майстер спорту Валерій Вільний, у стрільбі по парних мішенях — Анатолій Савченко. Третє місце у цій вправі виборов дебютант Ігор Вільний, батько і старший брат якого чинні відомці на Кіровоградщині та Україні майстри. Що ж, дебют юного стрільця можна вважати вдалим: на перших же змаганнях Ігор виборов призове місце.

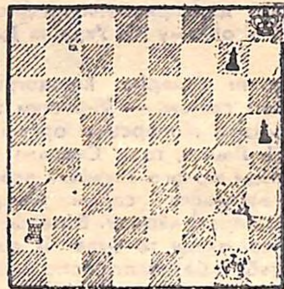
В. ТАТАРЧУК,
суддя першої категорії.

Клуб 64-х клітин

Керівник клубу
кандидат у майстри спорту
Г. ДУБІВКА.

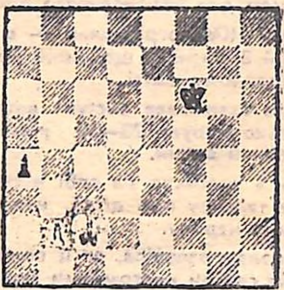
ЗАВДАННЯ № 6

1. Назвіть, хто був першою чемпіонкою світу з шахів серед жінок. (2 очка).
2. Що таке заочні змагання? Які види заочних змагань ви знаєте? (2 очка).
3. Розв'яжіть етюд.
Білі: КРс2, п h2.
Чорні: Крf6, п a4.
Білі починають і вигрзють. (3 очка).

ЗАВДАННЯ № 7

1. Назвіть команду-переможця першої шахової Олімпіади. (2 очка).
2. Де і коли був винайдений шаховий годинник? (2 очка).
3. Розв'яжіть етюд.
Білі: Крh8; Та2.
Чорні: Крг1; пп: g7; h5.
Білі починають і вигрзють. (3 очка).

«ЗОЛОТІ» РАПІРИ КІРОВОГРАДЦІВ

В Києві кіровоградські фехтувальники брали участь у командній першості республіканської ради ДСТ «Спартак». Успішно виступили рапиристи. Жіноча команда виборола друге, а чоловіча — перше місце. За чоловічу команду виступали майстер спорту Василь Литвиненко та кандидат в майстри спорту Олександр Бушлер і Олександр Жданович. У загальнокомандному заліку кіровоградські фехтувальники вибороли п'яте місце.

Наші земляки Валентина Чорна, Людмила Штанделко та Василь Литвиненко включені до складу збірної команди республіки і виступатимуть за команду ДСТ «Спартак» на всесоюзних змаганнях.

В. ГУРСЬКИЙ,
директор ДЮСШ
«Спартак».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 17 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 17.00 — «За накресленнями XXIV з'їзду КПРС», «Досвід». (Донецьк). 17.30 — «Піонерський салют». (Чернівці). 18.00 — «Пансіонет звеличєні». Кіножурнал «Свінарк». (Кіровоград). 18.10 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.00 — Наші прем'єри. До 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Ле-

ніна. «Зимородок». Телевізастава. III частина. (К). 19.40 — По концертних залах Києва. (К). 20.25 — Репортаж з молодіжного фестивалю «Київська весна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — В ефірі — «Молодість». (М). 22.30 — Спортивна програма. 1. Чемпіонат Європи з важкої атлетики. 2. Велогонка миру. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Для школярів. «Завжди напоготові». Всесоюзний піонерський збір. (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Оренбурзькі вечори». Концерт. (М). 19.35 — «Проблеми і події». Політичний коментар. (М). 19.55 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Людина у прохідному дворі». 3 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М).

21.30 — Чемпіонат СРСР з гандболу. (Запоріжжя). 21.40 — Художній телефільм «Ніч перед святами». 6 серія. (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 18 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. «Піонері на марші». (Ленінград). 10.15 — Художній фільм «Морський характер». (М). 11.50 — «Комуніст і час». (Саратов). 12.20 — Кольорове телебачення. Циркова програма. (М). 13.00 — Новини. (М). 17.00 — Цивільна оборона. (М). 17.10 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Василька Прекрасна». Спектакль театру ляльок Білоруської РСР. (К). 18.00 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. Тележурнал «Прогрес». (Зічоріжжя). 18.35 — Для юнацтва. «Назустріч сонцю». (Дніпропетровськ). 19.00 — Інформаційна

програма «Вісті». (К). 19.30 — «Екран молодих». (Харків). 20.30 — Репортаж з молодіжного фестивалю «Київська весна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Спектакль Київського театру опери. В ефірі — «Міжнародне життя». (К). 23.30 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 18.40 — Для дітей. Мультифільм. (М). 19.00 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.55 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Людина в прохідному дворі». 4 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Іракліс Андроніков розповідає». (М). 22.50 — Спортивна програма. 1. Чемпіонат Європи з важкої

атлетики. 2. Велогонка миру. Програма «Час». (М). 21.45 — «Кольорове телебачення». Розважальна програма. (Донецьк). Під час перерви — вечірні новини. (К).

ПОГОДА

Сьогодні по території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, в західних районах місцями короткочасний дощ, гроза, по місту без опадів. Вітер південний, помірно до сильного. Температура повітря по області 22—27, по місту 23—25 градусів тепла.

17—18 травня — мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, місцями гроза. Вітер південний, помірно, часом сильний. Температура повітря вночі 9—14, вдень 20—25 градусів тепла.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу мистів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 04124.

Індекс 61 197

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, с. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Зам. № 10770.

Тираж 56 400.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.